

بسم الله الرحمن الرحيم

(درس بیستم: سیمایی از قرآن)

(شب شهادت امیرالمؤمنین، مولی الموحدین، علی(ع) بر همه دوستدارانش تسلیت باد.)

« شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْقُرْآنِ ... » (بقره/۱۸۵)

ماه رمضان، ماهی است که قرآن در (شب قدر) آن نازل شده است. (و قرآن کتابی است که) هدایتگر مردم همراه با دلائل روشن هدایت و وسیله تشخیص حق از باطل است.)

گرچه متأسفانه از همان اول نزول قرآن، به آن توهین‌های زیادی شد. مثل اینکه گفتند: سحر و جادو است. (انعام/۲۵) و يك آدمی آن را به پیامبر یاد داده است: «إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ» (نحل/۱۰۳) و با تأسف بیشتر طرفداران قرآن هم به خوبی به سراغ قرآن نیامدند و از آن، آنطور که باید استفاده و دفاع نکرده‌اند. اما قرآن خودش و پیامبر و امامان (ع) را بسیار خوب معرفی کرده است.

* سیمایی از قرآن ؛

۱- با کرامت است: «إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ» (واقعه/۷۷) چه کرامتی از این بیشتر که سعادت و رشد ما را به ما نشان می دهد.

۲- کتاب استدلال و برهان است: «قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ» (نساء/۱۷۴).

۳- نور و راهنما است «قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ» (مائده/۱۵). نوری است که انسان توسط آن حق و باطل را تشخیص می دهد.

اما يك سوم از این قرآن در باره اهل بیت(ع) و در باره ی مسائل سیاسی و حکومتی و خط رهبری صحیح است.

طبق روایات زیاد، از شیعه و اهل سنت، و به نقل از ام‌السلمه که پیامبر اکرم (ص) می‌فرموده:

يقول علي مع القرآن و القرآن معه لا يفترقان حتي يردا علي الحوض : علي با قرآن و قرآن با علي است تا نزد حوض کوثر بر من وارد شوند. (کشف‌الیقین / ص ۲۳۶)

و در حدیث دیگری است که فرموده: «النَّظَرُ إِلَى عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (ع) عِبَادَةٌ» نگاه به روی علی عبادت. و «ذِكْرُهُ عِبَادَةٌ»: یاد علی هم عبادت است. و «حُبُّ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ حَسَنَةٌ» دوستی علی هم نیکی و حسنه است.

و نمونه‌ی دیگر اهل حسرت در قیامت، آناند که عبادات بسیار دارند، ولی رهبری و ولایت علی بن ابی‌طالب علیهما السلام را نپذیرفته‌اند.

و روایت دیگر: مصداق کسانی که اعمالشان پوچ می‌شود، افرادی معرّفی شده‌اند که اهل نماز و روزه‌اند، ولی از لقمه‌ی حرام پرهیز ندارند و یا نسبت به علی بن ابی‌طالب علیهما السلام و شیعیان او کینه و بغض دارند.